

Chương 23

Garcia nhìn bóng Vân bên kia đường của trường đại học Dược Khoa tại Long Beach, đang đợi đèn để đi về phía bãi đậu xe. Hắn tắc lưỡi, tự nhủ người đẹp như thế làm gì nên tội để Lệ thuê hắn giết! Garcia sờ tay vào túi quần. Bọc tiền toàn giấy một trăm dày cộm, đúng ba mươi ngàn Mỹ Kim. Ba mươi ngàn còn lại sẽ được Lệ trả thêm sau khi hắn thanh toán Vân. Mớ tiền lớn nhưng đối với Garcia cũng không phải ghê gớm gì. Hắn buồn bán ma túy mỗi ngày cũng cả chục ngàn, nhưng hắn nhận lời Lệ vì được hứa hẹn sẽ được ngủ với Lệ thêm nhiều lần nữa. Garcia không thể quên được đêm đầu tiên được hưởng điểm phúc với Lệ mấy năm trước. Tại sao trên đời có thể có người đàn bà toàn hảo như Lệ. Hắn đã ngủ với đủ loại người, từ những đàn bà Mỹ bản xứ mê mết vì hắn, những người đẹp đa tình từ Venezuela, những nàng da trắng tóc vàng mắt xanh đẹp như mơ từ Texas, những cô gái Tàu tóc dài đến chân nhập cảng lậu từ vùng Fusan, hắn đã ném mồi đủ cả nhưng không ai được như Lệ.

Garcia mừng như bắt được vàng khi Lệ gọi hắn. Lời yêu cầu của Lệ làm hắn khựng lại đôi chút, nhưng hắn cũng chẳng quan tâm. Việc giết người đối với Garcia như việc ăn uống, bình thường không có gì phải thắc mắc. Hắn đã giết ít ra cũng hơn chục mạng trong các vụ bắn nhau, thanh toán vì ma túy. Trong băng đảng Mễ ở Los Angeles này, cấp bậc và quyền lợi tùy thuộc vào việc đã giết bao nhiêu người trong băng đảng cạnh tranh vùng đất bên cạnh. Garcia leo lên chức phó đảng trưởng cũng nhờ tài bắn và tài xử dụng dao lúc nào hắn cũng nhét trong cặp quần. Garcia mân mê lưỡi dao. Hắn phân vân không biết nên thanh toán Vân ngay trong bãi đậu xe này hay bắt cóc Vân lên xe hắn tới chỗ vắng khác trước khi thi hành bản án cho Lệ.

Garcia lắc đầu. Hắn còn nhiều việc phải làm trên Los, không thể ở lâu dưới Long Beach này. Hắn sẽ chờ Vân mở cửa vào xe nàng và sẽ lái ngang cho nàng một phát súng

ngay khi nàng đóng cửa xe. Khẩu súng có gắn hãm thanh sẽ không gây tiếng động nào, Garcia sẽ vọt xe đi ngay khi Vân gục chết trên tay lái. Không ai biết được chuyện gì đã xảy ra trong buổi chiều chạng vạng tối ở đây. Và chỉ khi nào xe an ninh của đại học tuần tiễu đi ngang chỗ này mới khám phá ra vụ án mạng. Giản dị và thuận tiện hơn cả. Garcia chờ Vân đã bằng ngang đường và đang tiến đến chiếc Honda Accord để mở cửa vào xe.

Chuông điện thoại cầm tay để trong ngăn nhỏ cạnh cần sang số của Garcia bỗng reo vang. Hắn chửi thề nhắc điện thoại. Giờ này còn bị phá thói. Hắn tự nhủ phải nhớ tắt điện thoại cầm tay lần tới khi đi thi hành chuyện giết người như vậy! Tiếng Lệ vang lên phía bên kia:

- Ngưng hết mọi chuyện đi Garcia!

Hắn ngẩn người. Đàn bà lạ thật! Thay đổi như chong chóng!

- Cái gì? Có chuyện gì đây?

Lệ trả lời:

- Tao không cần mày giết con nhỏ đó nữa! Tha cho nó lần này! Nhưng tao cần mày cho một chuyện khác. Một tên đàn ông, không phải đàn bà. Mày không sợ bị Chúa phạt vì tội giết đàn bà đâu! Và tao sẽ trả một trăm ngàn!

Garcia cười:

- OK! Sao cũng được! Nhưng phải cho biết chi tiết tối nay trong khách sạn chứ!

Thế là tốt hơn cả! Garcia chưa bao giờ giết một người đàn bà nào từ trước đến nay. Hắn vẫn cho rằng giết đàn ông không có tội, nhưng giết đàn bà sẽ bị Thượng Đế trừng phạt. Garcia tuy vào băng đảng, buôn bán ma túy, giết người không gớm tay nhưng vẫn chịu khó đi nhà thờ mỗi ngày Chủ Nhật! Thói quen từ bé không bỏ được!

Garcia thở phào. Lệ có kẻ thù là đàn ông cần phải thanh toán là tốt hơn cả. Hắn không cần thắc mắc gì nữa. Lại còn tăng giá lên một trăm ngàn Mỹ Kim. Và được ngủ với Lệ đêm nay khi nàng đến khách sạn cho hắn biết chi tiết về tên đàn ông nàng muốn cho ra đi khỏi cuộc đời này!

Hôm Tuyến đi với Quang và Tài để gặp Bách, Lệ không được biết nhưng nàng đoán ngay có chuyện chẳng lành khi Tuyến về. Mặt chàng sa sầm, không nói câu nào, ngồi thủ người trên sofa, uống rượu hết ly này đến ly khác. Lệ hỏi:

- Có chuyện gì lỗi thôi hả anh?

Tuyến lắc đầu:

- Không phải chi lỗi thôi không. Có thể nguy hiểm là đằng khác!

Lệ ngạc nhiên. Nàng chưa bao giờ thấy Tuyến sợ hãi. Chàng là người thâm trầm, cứng cỏi, có chuyện gì chàng chẳng dối phó được. Dĩ nhiên ngoại trừ chuyện bị vợ cho mọc sừng thường xuyên! Lệ hỏi lại:

- Anh bị tên Tài làm phiền phải không? Em thấy tên đó khó chơi lắm! Nhưng chuyện chia tiền ổn thỏa rồi cơ mà!

Tuyến lắc đầu. Chàng nói:

- Không phải Tài! Thăng Bách! Em biết Thăng Bách bán bảo hiểm chứ gì?

Lệ gật đầu. Nàng dĩ nhiên biết Bách từng tận. Ngủ với tên này hai lần. Một lần đêm lễ Độc Lập buổi gala của hội Vietnamese Social Club. Nàng không định ngủ lại với Bách lần nào nữa, một lần là quá đủ rồi! Nhưng mới tuần trước nàng đi party một mình ở nhà người bạn, gặp lại Bách, nàng uống rượu say mèm không lái xe được phải nhờ Bách đưa về và ngủ với hắn thêm lần nữa!

Tuyến giải thích cho nàng về buổi họp ba người chàng, Quang và Tài với Bách và những đe dọa của Bách nếu không trả lại số tiền đầu tư của Đỗ Gia Thủ. Tuyến nói:

- Anh chắc nó là nhân viên tình báo của Hà Nội thật! Nó biết hết mọi chuyện. Lại còn chụp được đủ tài liệu trong văn phòng của Quang! Quang nó cầu thả quá! Nhưng dù cho nó có cẩn thận hơn nữa, bọn tình báo của Việt Cộng này chúng nó đã để ý thì có giấu đến mấy chúng cũng tìm ra! Anh chỉ không hiểu tại sao chuyện lúc đầu Đỗ Gia Thủ đưa tiền cho mình đầu tư lại lộ ra được?

Lệ tím mặt. Nàng biết ngay chính nàng là người đã cho Bách biết về chuyện Đỗ Gia Thủ đưa tiền cho vợ

chồng nàng. Đêm ngủ với Bách lần thứ nhì, nàng say mềm và nhớ loáng thoáng là Bách đã gặng hỏi về chuyện đầu tư. Hình như có lúc cao hứng nàng đã khoe là tài sản bây giờ cả vài chục triệu Mỹ Kim và Bách đã khen ngợi rồi rót thêm rượu cho nàng uống và hỏi về chuyện làm ăn. Có lẽ lúc nào đó say quá nàng không giữ nữa đã lộ ra cho Bách biết về chuyện Đỗ Gia Thủ!

Tuyển tức giận dẫn ly rượu xuống bàn:

- Thằng Bách này đòi mình trả hết tiền cho nó. Nhưng anh nghi nó định qua mặt cả bọn tình báo của Hà Nội. Nó đòi mình chuyển tiền về chương mục ở Thụy Sĩ. Nhưng vấn đề là có yên được với chúng nó không?

Lệ hỏi lại chồng:

- Anh định làm sao?

Tuyển lắc đầu:

- Anh không biết nữa! Anh sẽ bàn với Quang và Tài. Có thể mình phải trả mới yên được. Nhưng thằng Bách này anh nghi lắm. Có thể nó định lừa mình đây!

Lệ không nói thêm. Nàng tự trách mình đã không cẩn thận để Bách moi ra được chuyện Đỗ Gia Thủ. Lỗi ở nàng cả! Và nàng sẽ xử sự với tên Bách này dù cho Tuyển, Quang và Tài có định làm gì đi nữa.

Lệ quay mình đi lên lầu. Nàng vào phòng làm việc riêng của nàng, đóng cửa và gọi cho Garcia.